

Et førsteinntrykk.

thorax og ortopedkirurg, men ikke plastikk, urolog eller gynekologi/obstetrikk. Da vi kom, hadde de gjenåpnet for 5 dager siden, etter 6 ukers nedstenging pga evakueringsordre 2. juli. De hadde da allerede rukket å operere nærmere 30 pasienter, hvorav de fleste var krigsrelaterte.

De fleste av helsepersonellet vi hilste på den første dagen var opptatt av å vise bilder av ruinene av huset sitt, familien sin og teltet som de nå bodde i på gaten.

Første pasient vi ser var en 22 år gammel gutt som hadde vært i en eksplosjon for 2 døgn siden. Han kom i natt, og var siste pasient på dagens operasjonsliste. Han har et åpent brudd i venstre legg, avrevet hud og muskulatur ve skulder og en gjennomgående splintskade på høyre siden av setet. Han fikk ekstern fiksasjon og sårrevisjon. Utstyr og röntgen fungerte fint, men hele operasjonsteamet var tydelig preget; de var utmattede, krigstrette og nærmest apatiske. Pasienten var meget svak da han kom inn, og hadde nesten ingen urinproduksjon, som tegn på

Khan Younis, Gaza lørdag 31. august.

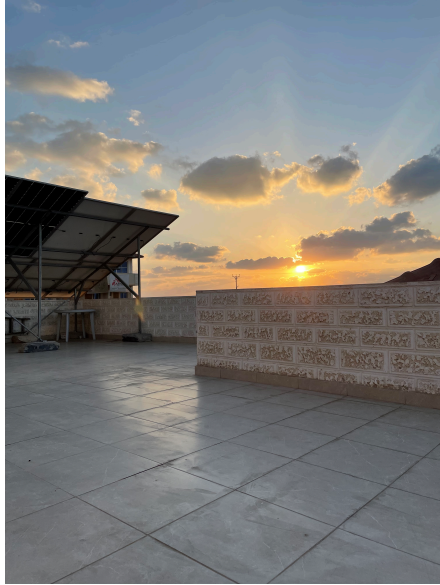
26. august sendte Norwac sitt 6. "Emergency Medical Team" til Gaza siden krigen bröt ut 7. oktober. Teamet består av ortoped Herman Luhr, anestesilege Ann-Christin el-Newajah, operasjonssykepleier Alice Skaar og gastrokirurg Martin Böhler. Det er en geografisk og ikke minst byråkratisk lang reisevei, og i dag, 6 dager senere kom vi frem til målet: European Gaza Hospital.

Sykehuset er offentlig og driftes av Ministry of Health. Det er 300 sengeplasser fordelt på medisin, kirurgi og ortopedi. De har nevro-, gastro-, kar-,

begynnende nyresvikt. Men han reagerte fint på væske, antibiotika og kirurgisk behandling. Vi i teamet fra Norwac var stort sett observatører under dette første inngrepet.

På vei ut fra operasjonsstuen møter vi faren til pasienten. Han har mistet kone og fem barn, og har nå bare én sønn igjen. Det er godt å kunne fortelle at det mest sannsynlig kommer til å gå bra med

ham. Språkkunnskapene strekker dessverre ikke til for å kunne forklare om den lange rekonvalesensen som ligger foran, eller den høye infeksjonsfaren.

Det skal i disse dager gjennomføres et svært poliovaksinasjonsprogram i Gaza. Vår lokale medarbeider i Gaza undres over hvorfor de vaksinerer barna, når de i mange måneder har gjennomført bombeangrep som har tatt livet av så mange barn. Flere vi har snakket med beskriver livet i Gaza nå som en drøm som de håper å våkne opp fra. De forteller at de så på nyhetene fra Syria for noen år siden, og tenkte "stakkars dem". Nå sitter de i en situasjon som er enda verre. "Please, tell our story to your people and your government when you come back home" sier den ene intensivsykepleieren her.

*Mvh Martin Böhler
Kirurg, Gaza Team 6*